

Verslag wandelingen 16 augustus 2026 door IVN Roermond e.o.

Door Els Korsten

Op zondag 16 augustus vond er een unieke wandeldag plaats. 's Morgens konden we met gids Leo Koster een rustige wandeling maken in de omgeving van Plantage Blankwater te Boukoul en na een gezellige pauze op het overdrukke terras aldaar, startte om 13.00 uur een langere wandeling door een totaal ander gebied. Plantage Blankwater kennen we nog van de ledendag enkele jaren geleden. Op deze voorlopige laatste zonnige dag stonden om 10.00 uur ongeveer 20 mensen klaar voor de wandeling van zo'n 4 km. Leo was goed voorbereid en zoals we van hem gewend zijn deelde hij de nodige kennis.

Zo kwamen we te weten dat Landgoed Blankwater 62 ha groot is en vanaf 1900 ontgonnen is uit het veengebied in deze regio. Omdat de zure grond goed geschikt bleek is men in begin jaren 70 begonnen met blauwe bessenteelt. Tegenwoordig is Landgoed Blankwater in bezit van familie Van den Berg.

We lopen over een zandpad, parallel aan de Blankwaterlossing, richting bos. Onderweg gagel met zijn aromatische geur, gagel is veelal tweehuizig d.w.z. meestal op een struik mannelijke of vrouwelijke katjes. Voordat hopbellen het bier moesten aromatiseren werd hiervoor gagel gebruikt, tegenwoordig is gagelbier te koop. De term eenslachtig bij bloemen wil zeggen dat die alleen mannelijke of alleen vrouwelijke voortplantingsorganen heeft.

Aan de overkant een poel voor water buffering. Bij deze poel laat Leo het larvehuidje zien van een glazenmaker (libel). Zowel het volwassen insect als de larve zijn geduchte jagers. De larven houden hun geheime wapen, het vangmasker, in de aanslag. Dit is een hydraulisch bestuurd onderlip met grijptang, op een afbeelding is dit vangmasker goed te zien.

Via een draaihekje wandelen we verder langs de Blankwaterlossing, aan bomen is in het verleden geknaagd door de bever. In het bos zien we de bessen van de hulst en Gelderse roos. We horen geblaf, we wandelen langs het onderkomen van de Politiehondenvereniging "De Trouwe Vriend". Rechts van de weg liggen de sportvelden van VV Boekoel uit 1930. Bij een woonhuis staan kastanjabomen, zowel de eetbare, de tamme kastanje als de paardenkastanje

We lopen door een stuifduinen gebiedje met ijzerhoudende bruine bosbeekjes. Bij een fraai gelegen woonhuis laat Leo een foto zien van een trekvlinder, het is de atalanta, ook wel nummervlinder genoemd. Op de onderkant van de vleugel is met enige fantasie het cijfer 18 of 98 te zien. Via een smal paadje langs de Blankwaterlossing wandelen we verder. Hier draagt Leo het gedicht 'Sjmaal paedje' van Riky Simons voor. We vinden veren van een bosuil, ze zijn niet afgebeten, Leo denkt aan het werk van de havik. We wandelen het bos van Hillenraad in. Leo ontdoet een takje van

de Amerikaanse vogelkers, ook wel bospest genoemd, van de schil. Een sterke geur is het gevolg, dit is blauwzuurgas en ruikt naar amandel. Leo wijst ons op een beschadigd takje, hieraan heeft

een reebok zijn gewei geveegd. We wandelen door het bos met diverse wissels, wildpaadjes. We komen bij een droge gracht, hier heeft de versterkte Hof de Buschheyde gelegen. In 1920 stond er nog water in de slootgracht, nu wonen er dassen. Via enkele varkensruggen wandelen we verder over een voormalige stortplaats. Hier mijn eigen geschreven gedicht 'Zomaar wat bloemen'.

We zien een prachtige hemelboom in de buurt van een houten tafel met banken. Omdat het gisteren 15 augustus was, Maria-Tenhemelopneming, vond op diverse plekken de wijding van de kroedwès plaats. Leo draagt hier het 'Kroedwèsgedicht' voor van de Heemkundevereniging Horn en het gedicht over 'Heimwee' van mevrouw A. Camp Vranken.

Sommigen gaan even het uitkijkplatform op, met zicht op een moerasgebied en de Beatrixhoeve. We wandelen naar de pauzeplaats, de Plantage Blankwater. We wandelen langs een fraaie heg en fraai woonhuis. Rechts een nieuw opgetrokken onderkomen: het Boshuis voor maximaal 30 personen. Rechts van de straat een vakwerkschuur uit de 18^e eeuw, de linker gevel wordt gestut. Er worden foldertjes uitgedeeld aan mensen die nog geen lid zijn van onze mooie vereniging. Om 13.00 uur start hier het tweede deel.

Na een pauze gingen we met 9 mensen op stap in de Meinwegregio, met Leo als onze gids. We wandelen langs de Beatrixhoeve, een ontginningsboerderij uit 1938, een schapenboerderij die de Wassum schaapskuddes beheert en aanstuurt. Eerder dit jaar hadden we daar de ledendag. Langs de weg fraaie knotwilgen, we steken de Maasnielderbeek over die aan de voet van het hoogterras ontspringt. We steken de autoweg over en even later vertelt Leo iets uit 1850 over een *openbare aanbesteding van eenen nieuwen grooten weg van Roermond over Maasniel naar de Pruisische grenzen in de rigting van Elmpt en Gladbach*.

Een hele akker zonnebloemen. We komen langs de boerderij waar in 1992 bij de aardbeving, veroorzaakt door de peelrandbreuk, het dak precies op de breuk is verzakt. Aan een hondsroos groeit een rode ragebol, het is de beduguaar, mosgal of slaapgal. Leo laat een doorsnede zien van deze gal, duidelijk zijn celkamertjes te zien waarin witte larven zitten. We wandelen het grote Duitsland in, met zijn 16 deelstaten en 8½ keer groter dan Nederland. We wandelen door het Elmpterwald. Leo staat stil bij het hardstenen monument voor de 14 Roermondse mannen die hier gefusilleerd werden. "Dem Toten zur Ehre, den Lebenden zur Mahnung", is van kunstenaar Uwe Meints. Hier draagt Leo gedichten voor over 'Steine' van Heinrich Heithausen en van Jan Huyskens. De 14 onderduikers, tussen de 16 en 48 jaar oud, hebben het bevel van den Deutschen Weermachtskommandant zich voor 18-12-1944 17.00 uur op de Ortskommandantur te melden niet nagekomen, maar hebben zich als Duitsland-vijandelijke organisatie aaneengesloten en zijn verborgen gebleven. Het vonnis werd denzelfden dag door de kogel voltrokken. In het Elmpterwald loopt een Grenz-Geschichten-route met veel informatie over de oorlog. In het stuifduinen gebied zijn tankgrachten en loopgraven gegraven. Hiervoor werden Russische vrouwen als dwangarbeiders ingezet. Ze hebben totaal 396 kilometer grachten gegraven onder erbarmelijke omstandigheden. Uiteindelijk bleek het geen waarde te hebben. Er zijn nog 6 km. bewaard gebleven. Leo vertelt het aangrijpende verhaal over de 16-jarige Russische Jana die aan zo'n tankgracht heeft gewerkt.

Links van de weg ligt een ecoduct, een veilig oversteekpunt voor allerlei dieren. Wij steken de autoweg tussen Roermond en Elmpt over en komen bij een betonnen bunker. Dit is de Tobruk

MG, Ringstand 58C. Deze bunkers van gewapend beton werden meestal door één persoon als observatiepost bezet. De bunker bestond uit twee ruimtes: een gevechtsruimte en vier trapjes lager een overblijfruimte. Leo besluit vanwege de hitte niet de route te nemen langs de tankgracht. Achter een ijzeren poort gaan we schuin naar links, rechts een afrastering bestaande uit 4 draden om wilde zwijnen in Nederland te weren. Via een klaphekje komen we weer in Nederland. Bij het grenspaaltje 410 E wandelen we naar rechts. Langs een waterpoel als wateropvang voor de bessenplantage; we zien een torenvalkenkast. Via een Amerikaanse eikenlaan wandelen we naar het startpunt.

Moe en voldaan door de mooie wandeling en de vele informatie gaan we aan de koffie of huiswaarts. Met veel dank aan de gids voor de mooie dag.